

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. Yorum: /31.10.80'den tekrar)

2. Atılım'dan yazılar:

a) Kazanımlar savunulacaktır!

b) Faşist tērör yuvalarını açığa çıkart!

c) Cuntanın maskesini düşürelim!

6. Berlin'de yapılan toplantının 2.seksiyonunda TKP temsilcisi-
nin yaptığı konuşmanın son bölümünü

7. Kürtçe yayın /Şerf./

8. Oktobr 63. yaşında

(Atılım'dan

/Ö./

Sp. Ö. / Nec. / Şerf.

*Cuntanın merkezinin düzenleni !
İşkencelere ve işkencecilerle karşı bides!
İşkenceciler son!*

İşkenceciler cezalandırılmalı!

Cunta tutsakların bir bölümünü serbest bıraktı. Bu, cuntaya karşı başını dik tutan demokratik güçlerin ve uluslararası dayanışmanın, sınırlı da olsa, kazanımıdır. Cunta ilk geri adımlarını atma zorunda bırakılmıştır.

Ancak cuntanın demokrasiden yana güçleri oyalama manevraları gözden kaçırılmazdır. Cunta bazı tutsakları salıveriyor. Kamuoyunun, dünyanın gözlerini üzerine çekebilecek aydınları, bunlardan yığınlarla bağ içinde görmediklerini şimdilik kenara ayarıyor. Öte yandan saldırılarını herşeyden önce işçilere, işçi mahallelerine yöneltiyor. 12 Ekim'deki nüfus sayımını bile yeni arama-taramalar, tutuklamalar için kullandılar. Onbinlerce işçi temsilcisi ve yurtsever cunta zindanlarında. Durumları ne, kendilerini ne bekliyor, bilinmiyor. Avukatlarıyla, yakınlarıyla görüştürülüyorlar.

Tüm yayın yasaklarına, gizli tutma manevralarına karşı işkence de ölen, fa haftalarca işkencece sonra pencereden atılarak öldürülen yurttaşların varlığı ortaya çıktı. Cunta kendisini bu canavarlıklarla ilgisi yok gibi göstermek istiyor. "Suçlular cezalandırılacak" demagogisi etardına g saklanıyor. Oysa işkencecilere elverişli ortam askerel darbe ile, demokrasiden yana çevrelerin yasal direniş olanaklarının ellerinden alınmasıyla yaratılmıştır. Cunta işkenceleri gizlenemez hale gelen işkencelerle sınırlamaya çalışıyor, açığa çıkmamış işkencecilerin üstüne gidilmesini istemiyor.

Generallerden bekliyeceğimiz bir şey yoktur! İşkenceye uğrayan salıverilmiş yurttaşlar, tutsakların yakınları, ilerici yurtseverler kendileri işkence olaylarını, işkencecileri isim isim kamuoyuna duyurmalıdırlar. Tutsaklara özgürlük için, işkencelere son verilmesi, işkencecilerin hak ettikleri cezayı bulması için seslerini yükseltmelidirler. Cunta, demagogisini sürdürememelidir: Ya yığınların işkencecilerin cezalandırılması, işkencelerin durması istemine boyun eğecek, ya da işkencecilerin yanında yer aldığı ne halktan, ne uluslararası kamu-

oyundan gizleyemeyecektir.

Böyle bir hareketi örgütlemek tüm halkımızın, demokrasi güçlerinin ivedi görevidir.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Hun guhdarî dîkin Radyoya Dengê Partîya Komunîst Tirkîya...Vêga em dest pê dîkine veşanê zimanê Kurdî.

Guhdarên hêja berê pêşîn em xeberan pêşkeş dîkin...

CUNTA DÎKTATORA XWE YE LEŞKERÎ CÎ DÎKE, HEMBERÊ VÎ SERHILDAN GEŞ DÎBÎN

Ecevit'ê serokê CHP'ê, ji bo armanca protesto kirina pêkanînan generalên cuntayê ji seroktiya CHP'yê dest kişand. Ecevit dazanîna xwe da got: "Ez îro dîveyan mame ji seroktiya CHP'yê cudabibim." Ecevit protesto ya han/ hemberê êrîşên cuntayê: "Serokên partîya nû ya nikarin bizvirine jîyîna siyasî." Pêkanî, Cuntakaran dazanîna Ecevit qedexekirin. Veka tê zanîn, generalên cuntayê bi van êrîşan va armanc dîkin/ zagûna partiyên siyasî Biguhirin. Û bi zagûnên nû va partiyên serî heyra binî girêdayê cuntayê bi afirînin. Aha kî jî dixebitî dîktatora leşkerî qevîm bikin. Bi êrîşa han va maska ber ruyê cuntayê ber jêr bûye. Cunta êdî eşkere dike/ cunta neyarê demokrasîye. Bi rîşên cuntava di hemû kolanan da ^{îmkanên} berxwedayîn/ û îmkanên peydakirina yekîtiya hemû hêzên demokrasîyê/ geşdibe

DENGBARÊ ŞUXULÊN-NAVÎN / BÎ VALÎYAN RE CIVÎNÊN HÊRAMÎ SAZDIKE...

Dengbarê şuxulên navîn / bi valîyan ra we civînên hêramî sazdikeye. Berê pêşîn / li Axrîyê ev civîn pêkhat. Eva jî nîşan dike / cunta teror û zordestîya / li ser gelê Kurd tê dumkirin / vê zêde bike. Bin navê "pindamkirina teror û cudakirini" valîyên cuntayê / planên / perçiqandina tevgerê netewîyê Kurd / û planên pindamkirina / yekîtiya gelê Tirk û Kurd mezedikin..

LÎ KURDISTANA TIRKIYA / TEROR GUR DIBE...

Ji roja cunta / dest danî ser karbidestîyê heyya îro, li Kurdistanê Tirkîya' yê hejmarê girtîyaan / ji dehhezaran buhurî. Rojên paşîn, li Erqenî, Li Lîcê, li Silîvan, li Dîclê, li Dîyarbekir, li Mazîdaxê, li Egînê girtinên komî hate sazkirin. Hundurê, girtîyan da / serokên beledîyan, serok û endamên komelên komî jî hene. Tenê li Dîyarbekirê / hejmarê girtîya ji pênchezari zêdetire. Yêkû tene girtin / ji bin rêncê tê derbaskirin. Li rênexana Dîyarbekirê / serokê beledîya Dîyarbekir / Mêhdî Zana jî bin rêncê / û bin feleqeyê hate derbaskirin. Hemberê teror / û zordestîya cuntayê / gelê Kurd stuyê xwe xwer nake. ~~xêxxxxx~~

guhdarên hêja/hunê vêga şrovekirina me guhdarî bikin.

HEMÛ KEDKIRÊN TIRK Û KURD, HEMÛ PEŞWERÛ, WELAT PAREZ HEMBERÊ CUNTAYÊ YEKBIN..

Generalên cuntakar, ji bo qevîmkirina dîktatora leşkerî/êrîşên gur pêktânin. Qedexe kirin/êdî serokên CHP'ê û AP'yê nikarin bizvirine jîyîna sîyasî. Ji bo afirandina partîyên girêdayê cuntayê/dixebitin, zagûna partîyên sîyasî biguhirin. Evana qetên êrîşene. Lê belê êrîşa han/maska ber ruyên cuntakaran/berjêr dike. Êdî hemû mirovên/ku baverîya demokrasiyê dikin dikarin ruyê cuntayê neyarê demokrasiyê bibînin. Pêşîya hemû hêzên demokrasiyê/nemberê cuntayê hêzên xwe yekkirin dîveyane. Heyya cuntakar karbidestîyê dest xwe bigrin/demokrasi pêk nayê.

Generalên cuntakar, ji bo pindamkirina hemû hêzên demokrasiyê/durutîyê dikin. Ew digelî emê bizvirine demokrasiyê. Êrîşa wanê davîyê durutîyê wan baştir eşkere kir. Êrîşên ser çîna meyê kaker, êrîşên ser hemû hêzên demokrasiyê, provakasyon û zordestîyên Kurdistanê/armanc dike, yekîtiya gelê Tirk û Kurd pindambike. Ev êrîşên cuntayê/armanc dike hev welatîyên Kemalîst

û dîndar/ hemberê hevdu derxîne. Cuntakar fêlan sazîkî, pêşwerûyan welatpar
rêzan, komunîstan bînine hemberê hev. Lê êdî maskê cuntakaran berjêrbûye/
du rutîya wana eşkere bûye.

PKT/ hê ji 12ê îlonê gaziya xwe dîşkere kiribû: Generalên cuntayê
neyarên hemû hêzên demokrasiyê, neyarê gelê me/ û neyarê mafên netewî ne.
Cunta/ ^{ve} bixebite/ dîktatora xwe ye leşkerî qevîm bike. Geşbûnên paşî/ ^{ve} eşkere
kir/ hemû dîtinên Partîya Komunîst Tirkîya raste. PKT/ hemû gelê me/ hemû
kedkirên Tirk û Kurd/ hemû welat parêzên kemalîst û dîndar/ û hemû hêzên
demokrasiyê/ hemberê generalên cuntayê neyarê gel/ gazî dike yekîtiyê. Genera-
lên cuntayê xulamê ¹⁹⁷⁴ emperyalîzmê û xulamê ¹⁹⁷⁴ burcuwayê yekdestê hevkarê ^{dîkî} EV
^{Dîktator} xulamên zordest/ ancax bi yekîtiya hemû hêzên demokrasiyê wê werê ^{dîkî} hirşandin.

Hemû hêzên demokrasiyê, hemû kedkirên Tirk û Kurd Hemberê cuntaya
zordest yekbin, tekoşînê bilind bikin...

~~Faşist yuvalarını açığa çıkaralım~~

Faşist terör yuvalarını açığa çıkart

Cunta, "sağ sol demeden terörün kökünü kazıyacağız" demagojisi ile terörden bunalmış halktan destek bulmak istiyor. Gerici, faşist yayın organları da "Sola değil sağa vuruluyor" yaygarası ile ilerici, demokratik güçlere daha azgınca saldırılar için ortam yaratmaya çalışıyorlar. Gerçekten cuntanın faşist terörü önleyeceği umudunu besleyen aydınlar, gazeteciler de var.

Oysa bir avuç faşistin dışında sayılan 200 bini bildiği söylenen paramiliter faşist örgütlerin üstüne gidilmiyor. Basında çıkan verilere göre bunların 36 yerde kampları, eğitim yerleri, poligonları, pek çok yerde garajları, silâh depoları vardır. Yalnız bir kampta, Karaburun'da bunların 350 kişilik silâhlı birlikleri vardı. Bunlar nereye gitti ? Cunta, sıkıyönetim komutanları bunları niye açıklamıyor? Yakalanan bir avuç faşistin davaları da halktan gizli, kapalı kapılar ardında yapılıyor. Sonra ordu, devlet mekanizması, polis faşist örgütlerden temizlenmiş değildir.

Bu koşullarda faşist terörün önlenmesini cuntadan beklemek, hem cuntanın saldırısını yürüklendiriyor, hem de pusuda yatan kurda dumanlı hava yaratılmasına hizmet ediyor.

Öyleyse boş durulamaz. Faşist MHP'yi kökten temizlemesi cuntadan beklenemez. Faşist yuvalarını teker teker açığa çıkartmak, devlet aygıtındaki faşistleri suçlarını, cinayetlerini, CIA ~~ve~~ ile bağlantılarını, bunları besleyen tekелci çevreleri halkın önünde sergilemek, demokrasi güçlerinin görevidir. Cunta öncesinde, faşist teröre ve tehlikeye karşı semtlerde, işyerlerinde, köylerde kurulmuş olan savunma komitelerinin canlı ilişkileri bu amaçla harekete ^{geçirilmeli} geçmeli, yeni bağlar ^{ulmalıdır.} kurulmalıdır. Tüm yurttaki bu yönde geniş bir hareket yaratmak gerekmektedir.

Bu , cuntayı bir ikilem karşısında bırakacaktır: Ya yığınsal direniş karşısında MHP'ye, faşist yuvalara karşı daha etkin bir saldırıya geçmek zorunda kalacaktır - ki bu durumda cunta koşulla-

rında bile demokratik bir hareket örgütsel olarak ortaya çıkacaktır...
Ya da cunta yüzündeki maskeyi atacak, demokratik güçler karşısında
daha açık tutum alacaktır - bu durumda MHP terörüne karşı olan mil-
yonlarca yurttaş cuntanın karşısında yer alacaktır.

Her/şey,MHP'ye, faşizme karşı güçlerin eylem birliğine bağlıdır.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

*Sendikaların kapatılma-ama karşı ve
ivedi görev:Kıdem tazminatı için savaşım
kıdem tazminatı için biles!*

Cunta gelir gelmez, çizmesinin tozu ile ilk giriştiği iş grevle -
ri n yasaklamak,sınıf sendikalarını kapatmak, sendikacılara karşı gü-
rek avı açmak oldu.Şimdi işçi sınıfımızın yüz yılı aşkın çetin savaşı-
mı ile,kan-ter içinde elde ettiği kazanımlarını teker teker elinden
almak istiyor.

Sınıf sendikacılığı yok olmadı.O, işçi sınıfının savaş gelenek-
lerinde yaşıyor. Örgütsel bağlarını yitirmeyerek, yeni koşullara uy-
gun savaş biçimleri yaratarak sınıf savaşları içinde yaşıyor, yaşaya-
cak.Ağır baskıya karşı, savaşlar şimdiden filizlenmektedir:Bazı iş-
yerlerinde işçilerin ücret fişlerini topluca Evren'e postalamaları,
eksik ya da geç ödenen ücret, yan ödeme ve sosyal ödemeleri almayı
toplula reddetmeleri, iş yavaşlatmak gibi savaş biçimleri,cunta terö-
rüne karşı gittikçe kabarılabilecek genel bir direnişin ilk belirtile-
rini oluşturuyor. Bugün işçilerin yemek kalitesinin kötüleşmesine,
tuvalet gitme hakkının sınırlandırılmasına, ücret ve yan ödemelerin
geç ve eksik ödenmesine, yoğurt, havlu, elbise gibi hakların aksatıl-
masına karşı girdikleri savaşlar bile, yarın onların kazanımlarına
tüm saldırıların ana etkeni olan cuntayı alaşağı etmek için verilecek
örgütlü savaşın kavgacılarıdır.

Cuntanın işçi sınıfına düşmanlığını en açık ortaya koyduğu bir
uygulama, yeni "kıdem tazminatı" yasası oldu.Çıkan yasa işçi sınıfı-
nın en geniş yığınını,onların yaşam düzeyine, çalışma güvenliğini
hedef alıyor. Tekellere keyfi işten çıkarma olanağını,x kendi neden
oldukları bunalımın yükünü işçi sınıfının omuzlarına daha da ağır
yüklemek olanağını veriyor.Buna karşı ulusal ölçüde, tüm işçi sınıfı-
mızın savaşması yakıcı, güncel bir görev.

Savaş biçimleri iş yerinden iş yerine çeşitli olacaktır. Zamanla-
malar değişik olacaktır.Yeni savaş koşullarına en uygun, en etkili
biçimler alınacaktır.Önemli olan iş yerindeki en geri işçiyi bile

direnge kazanabilecek somut, yakıcı istemleri saptamak, en doğru eylem biçimini bulmaktır.Cuntanın "yansızlık" demagojisine kapılmış en geri iğgilere bile öz deneyimi temelinde cuntanın gerçek yüzünü göstermektir.Cuntayı yıkacak xordu, bu sınıf çatışmaları içinde oluşacaktır!

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

20-24 Ekim 1980 günleri arasında Berlin'de düzenlenen "İşçi hareketi ve ulusal kurtuluş hareketinin emperyalizme karşı, sosyal ilerleme için ortak savaşımı" konulu uluslararası bilimsel konferansta

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ TEMSİLCİSİNİN KONUŞMASI

(II. Seksiyon)

Değerli yoldaşlar ve dostlar,

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi adına "Barış ve Sosyalizm Sorunları" dergisiyle birlikte bu konferansı düzenlemiş olan Almanya Sosyalist Birlik Partisi'ne çağrısı ve sıcak konukseverliği nedeniyle içten teşekkürlerimizi dile getirmek isterim.

Yoldaşlar,

12 Eylül'den bu yana Türkiye açık bir askersel diktatörlükçe yönetiliyor. ABD emperyalizmi ve NATO egemen güçlerinin ülkemize dayattığı bu diktatörlük, AET gibi öteki emperyalist merkezlerce de onaylanıyor ve destekleniyor. Burada askersel devrimin sosyal-ekonomik nedenlerle gerçekleştirilmesi için devletin politikasıyla olan sıkı bağını ortaya koymaya çalışacağız.

1920'lerde ulusal bir kurtuluş savaşıyla yarı sömürge boyunduruğundan kendini kurtarmış olan Türkiye'de kapitalist gelişme, ülkenin bu kez de emperyalizmin yarı-sömürgeci sömürü ağına düşmesine yol açtı. Türkiye'ye akan yabancı sermaye, en başta ABD ve Federal Alman devlet tekel sermayesi ulusal ekonomide kendine sağlam dayanaklar oluşturdu ve ekonomik yaşamı kendi çıkarlarına göre biçimlendirdi. Bu süreç ABD'nin askersel-politik çıkarları doğrultusunda, ülkemizin NATO'ya sokulması, daha sonra da AET ile olan ilişkilerle hızlandırıldı ve Türkiye'nin emperyalizme ekonomik, politik ve askersel olarak bağımlı olması sonucunu getirdi.

Bugün tüm kilit endüstrilerde ve mali sistemin merkezlerinde egemen olan uluslararası tekellerin küçük yatırım sermayeleriyle büyük kârlar elde etme ve bağımlı bir üretim yönlendirmesi mekanizmasını işletebilme olanakları vardır. Böylece Türkiye'deki yeniden üretim süreci, ince bir sistem ile emperyalist yeniden üretim sürecine bağlanıyor ve emperyalist sömürü niteliksel olarak bir üst düzeye yükseliyor. Bu bağımlılık ulusal ekonominin kurulmasını frenliyor, hatta durduruyor. Bugün Türkiye'de emperyalist ülkelerden girdiler olmaksızın işleyemeyecek olan bir üretim mekanizması vardır. Eşit olmayan değişimle de sürekli-

li olarak bilyülen dış ödemeler dengesindeki açığın yol açtığı döviz eksikliği yüzünden yeniden üretim için yaşamsal önem taşıyan dış alımlar yapılamamaktadır. Endüstrinin, sermaye malları ve birçok hammandesi yurtdışından alınması gereken ve bilyük dış satım olanakları olmayan bir montaj ve hafif endüstri yapısı vardır.

Emperyalist merkezler mali açıdan da ülkeyi kendilerine bağlamıştır. Türkiye'nin bugün 20 milyar dolar dış borcu vardır. Bu durum, IMF, Dünya Bankası ve OECD gibi günümüzün kollektif yeni sömürgecilik merkezlerine, kendi istek ve sömürü planlarını ülkeye kolaylıkla dayatma olanağı sağlıyor. Geçen yılın sonunda IMF ile Türkiye arasında yapılan ve IMF'ye Türkiye ekonomisini yönlendirmede her türlü hakkı veren anlaşma bunun somut bir örneğidir. Bu koşulların belirlenmesinde ABD emperyalizminin yanı sıra F.Alman emperyalizmi de önemli bir rol oynuyor. Türkiye'ye düzenlenen bu emperyalist sözde "yardım eyleminin" koordinatörlüğünü F.Alman maliye bakanı Matthöfer yapıyor. Bu da kollektif yeni sömürgeciliğin açık bir örneğidir.

Türkiye bugün orta derecede gelişmiş, emperyalizme bağımlı kapitalist bir ülkedir. Emperyalizme bağımlılığın ve kapitalizmin temel çelişkisinin yanı sıra prokapitalist kalıntıların korunması ve çok yaygın olan küçük üretim aracılığıyla ekonomik yaşamın tüm alanlarına sızan ve bunları değişime uğratan çok yanlış gerilik de toplumsal gelişmenin engellenmesinde belirleyici bir etkindir. Bağımlılığa yol açan bir etken olan sosyal ve ekonomik gerilik, şimdi bu bağımlılığın sonucu olarak ayakta tutuluyor. Emperyalizme bağımlılık öte yandan gelişmiş kapitalist ilişkilerin Türkiye'ye "ithal" edilmesine de yol açmıştır. Üretken güçlerin gıreceli geri olan gelişme düzeyine denk düşmemesine karşın, 1960 larda tekelci sermaye biçimlendi ve emperyalizmle işbirliği içinde, adım adım ekonomik ve bilyelikle politik erki artan ölçüde denetim altına aldı. Bu tekelci burjuvazi, devletin ekonomik olanaklarını giderek dahafazla kullanarak kısa sürede zenginleştirdi ve enflasyonu körükleyen yüksek kârlar elde etti. Yabancı devlet tekel sermayesinin ülkeye girmesi, devlet tekel kapitalizmi ilişkilerinin Türkiye'ye "ithali" için bir mekanizma olarak da işlemektedir.

Emperyalizme bağımlılık, bir yanıyla ekonomik ve toplumsal yaşamın sürekli olarak militaristleştirilmesine yol açıyor. Devlet bütçesinin % 40'ı silahlanma harcamalarına gidiyor. ABD ve F.Alman emperyalizmi tekellerin Türkiye'de bağımlı bir akkersel endüstri kurma çabalarını destekliyorlar. Sermayesine tüm ordu üyelerinin zorunlu ödediği kesintilerin sürekli aktığı OYAK adlı dev tekel, ordu yönetimindeki militarist

klığı yabancı ve yerli tekellerle bağlamanın ve endüstriyi artan ölçüde militarist raylara oturtmanın aracı oluyor.

Yükselen bağımlı tekelleşme süreci, 1970'lerin ikinci yarısında toplumsal yaşamın tüm alanlarına yayılan derin bir yapısal bunalıma yol açtı. Bu bunalım yalnızca işçi sınıfının ve köylülüğün değil, aynı zamanda tüm orta katmanların ve burjuvazinin geniş kesimlerinin yaşam koşullarını derinlemesine kötüleştiriyor.

1977'den bu yana gerileyen büyüme hızı 1979'da sıfıra düştü. Endüstrideki kapasite kullanımı % 40, işsizlik % 20 kadardır. Enflasyon oranı ise bu yılın Nisan ayında geçen yıla oranla % 100'ü aşmış bulunuyor.

Gerek özel, gerekse devlet sektöründe yatırımlar durmuş durumdadır. Gerçek ücretler son üç yılda % 41 gerilemiştir. Köylülerin gelirleri de azalıyor. Buna karşın tekellerin kârları durmaksızın yükseliyor. Kendi verilerine göre en büyük 300 sanayi kuruluşunun kârları 1978'de % 63 % arttı. Türk parası hemen her ay belli oranlarda devalüe ediliyor.

IMF'nin Türkiye'ye dayattığı ve bu yılın Ocak ayından bu yana yürürlükte olan sözde "bunalımı önleme programı" bunalımın yüklerini daha çok emekçi halkın sırtına aktarmayı, ücret ve maaşları dondurmaya amaçlıyor. Bu program bundan başka yabancı sermayeyi daha geniş ölçüde ülkeye çekmeyi, bağımlı tekelleşmeyi daha da hızlandırmayı, devlet tekel kapitalizmi ilişkilerini geliştirmeyi, endüstri ve tarımda yeni yapısal düzenlemeleri öngörüyor. Kısacası bu program, yapısal bunalımdan tekeller yararına bir çıkış yolu oluşturmaya çalışıyor.

Böylesi bir programın ülkemiz somut koşullarında ancak terörle, halk yığınlarının direnişinin zorbalıkla bastırılmasıyla gerçekleştirilebileceği açıktır. İçinde tekelci burjuvaziden başta öteki burjuva ve mülk sahibi kesimler ile orta katmanların da temsil edildiği parlamenter sistemin araçları, emperyalizmin ve onunla işbirliği içindeki tekelci burjuvazinin bu programının gerçekleştirilmesine yeterli olmadı. Bu programı yarı askersel bir baskı rejimi ile gerçekleştirmeye çalışan Amerikancı Demirel hükümeti, kısa süre içinde parlamento çoğunluğunun desteğini yitirdi. Üte yandan sıkıyönetime ve tırmanan terörizme karşın emekçilerin direnişi yükseliyordu. Temmuz sonunda emekçilerin, bir milyon kişinin katıldığı 3 günlük bir genel grevle, faşistlerin Maden-iş başkanını öldürmesine yanıt vermeleri ügemen sınıflar için bir uyarı oldu.

Yoldaşlar ve dostlar,

böylesi bir sosyal-ekonomik durumda politik ve gönetsel egemenlik uygulama biçimlerinin giderek istikrarsızlaşması 12 Eylül askersel devirmesinin ortamını oluşturunuyordu. Egemen güçler için eski yöntemlerle yönetmek olanaksızlaşmıştı. Belli koşullar altında, ezilen yığınların savaşımı "sosyal patlamalara" yol açabilecek durumdaydı. Ama askersel devirmenin belirleyici etkeni, Türkiye'yi emperyalist sistem içinde "istikrarlı" bir öge yapmak, böylece sosyalist dünya sistemine ve ulusal kurtuluş hareketine karşı "yeni" askersel-politik stratejisinde ondan daha etkin yararlanmak isteyen emperyalizmin çıkarları oldu.

Ordu üst yönetiminden oluşan cunta, tüm demokratik hak ve özgürlükleri yok ettikten sonra, şimdi de halk yığınlarını ilerici ve devrimci eylemlere yönlendirebilecek olan tüm güçlere karşı sistematik bir saldırı yürütüyor.

Öte yandan cuntanın başı daha ilk günden yukarıda sözü geçen ekonomik programı aynen uygulayacaklarını, ABD, NATO ve AET ile olan ilişkileri koruyup geliştireceklerini açıkladı. DTK programının örgütleyicilerinden, eski Dünya Bankası uzmanı, eski MESS başkanı ve önceki başbakanın danışmanı olan Turgut Özal başbakan yardımcısı yapıldı ve ekonominin yönetimi kendisine verildi. Buna koşut olarak sınıf sendikaları yasaklandı, grev hakkı askıya alındı, işçi temsilcileri yığınsal olarak işten çıkarıldı ve tutuklandı.

Bu askersel diktatörlüğe karşı savaşım emperyalizme karşı savaşım ile iç içe geçiyor. Cuntanın iki dayanağı var: emperyalizm ve yerli tekellerci burjuvazi. Bu nedenle, tıpkı halkın baş düşmanlarının birbirine sınımsız bağlı olduğu gibi ulusal bağımsızlık savaşımıyla sosyal kurtuluş savaşımı iç içe geçmiştir. Bunların politik çıkarlarını temsil eden askersel cuntaya karşı savaşım aynı zamanda demokrasi ve ulusal bağımsızlık için, barış ve sosyal ilerleme için savaşımıdır.

Yoldaşlar,

Ülkemiz son 60 yıllık tarihi boyunca Sovyetler Birliği ile çoğunlukça iyi komşuluk ilişkileri içinde olmuştur. Bu ilişkiler özellikle ulusal kurtuluş savaşı ve cumhuriyetin kuruluş döneminde dostça bir nitelik taşıyordu. Bunlar emperyalizmle olan köleleştirici ilişkilerden nitelik olarak farklıdır. Sovyetler Birliği Ülkemize, emperyalizmden bağımsız bir ekonomik gelişmenin nesnel olanaklarını ortaya çıkaran ve birçok kilit endüstri biriminin kurulmasını sağlayan, çıkar gözetmeyen bir yardım sağlamıştır. Yalnızca karşılıklı yarar sağlayan ticaret ilişkileri de son on yıllarda gelişmiştir. Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkelerle olan bu yapıcı işbirliğini emperyalizm ve Türkiye'deki

yordakçıları her zaman baltalamak istemişlerdir. bu güçler şimdi de NATO'ya bağlı askersel diktatörlüğü bu yönde zorlayacaklardır. Partimiz buna karşı çıkacak, halkımıza her zaman bu ilişkilerin ne denli yararlı olduğunu gösterecektir. Bu ilişkilerin daha da geliştirilmesini, Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkelerin yapıcı, ilkesel dış politikalarını bundan böyle de desteklemeyi sürdürecektir.

Yoldaşlar ve dostlar,

Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinin emperyalist boyunduruğa karşı yeni bir uluslararası ekonomik düzen yaratılması için savaşımını tümüyle destekliyoruz. Halkların ve devletlerin bağımsızlık, egemenlik, dış karışma olmadan kendi gelişme yollarını seçme ve doğal zenginlikleri üzerinde özgürce söz sahibi olma gibi ulusal haklarının sağlanması için savaşımı, bu ülkelerde yeni sömürgeci sömürüyü yok etmenin temel ön koşuludur. Türkiye işçi sınıfı ekonomik bağımsızlığı için savaşan tüm halklarla sıkı bir dayanışma içindedir.

Ölkemizin deneyleri de, yeni bir uluslararası ekonomik düzen için savaşımın ancak genç ulusal devletlerin bağımsız bir gelişme için yürüttükleri savaşımı dünya sosyalist sisteminin barış ve yumuşama çabalarıyla birleştirdikleri ve emperyalizme karşı birlikte savaştıkları ölçüde başarılı sonuçlar getirebileceğini gösteriyor. Aynı deneyler, sosyalist ülkelerle ilişkilerde oluşan her kopukluğun doğrudan emperyalizme bağımlılığı artırdığını ve ulusal çıkarlara ağır zararlar verdiğini gösteriyor.

Yoldaşlar,

Bugün dünyada barışın korunması, nükleer bir savaşın önlenmesi dünyadaki tüm ilerici güçlerin baş görevidir. Partimiz bu nedenle Sovyetler Birliği'nin ve öteki Varşova Antlaşması ülkelerinin Leninci barış politikasını destekliyor ve ABD'nin "yeni" nükleer stratejisine karşı barış ve silahsızlanma için ortak çabaları artırmayı zorunlu görüyor. Yeni bir uluslararası ekonomik düzen için yeni sömürgecilığe karşı savaşım ancak barışın korunmasıyla sürekli olumlu sonuçlara yol açabilir.

Barışın korunması ve bağımsız bir gelişmenin sağlanması için TKP barışçı bir dış politikadan, tüm komşularıyla dostça ilişkiler içinde olan, bölgede ve Avrupa'da barışı sağlamlaştıran bir rol oynayacak bloksuz bir Türkiye'den yanadır. TKP tüm ilerici güçlerle birlikte NATO'dan çıkılması, ikili külelik anlaşmalarının kaldırılması ve ülkemiz topraklarındaki emperyalist üslerin ve casusluk merkezlerinin sökülüp atılması için savaşıyor.

TKP, Batı Avrupa g egemen sınıflarının bir birliği olan ve Türkiye gibi Ülkelerle yalnızca kollektif yeni gümürgeci nitelikte ilişkiler içinde olan AET'ye Ülkemizin üye olmasına karşı çıkıyor. AET'ye girilmesi Ülkemizin emperyalizmin çıkarlarına ekonomik ve politik olarak bağlanmasında yeni bir adım oluştıracaktır. Partimiz Türkiye'nin emperyalizmle olan her tür bağımlılık ilişkisine son verilmesi ve Ülkemizin sosyal sistem ayrımı gözetmeksizin tüm devletlerle eşit haklı, karşılıklı yarara dayanan ekonomik ilişkiler içinde olması için savaşıyor.

Sömürgecilik gibi yeni sömürgecilik de ergeç yıkılıp gidecektir. Bu kaçınılmaz yıkılışı önleme yönündeki her çaba boşa çıkacaktır. Dünya tarihinin gidişini geri döndürmek olanaksızdır. Halkımızın savaşımlı ve sizlerin enternasyonalist dayanışması ile emperyalist güçlerin ve onların yerli işbirlikçilerinin Ülkemizde amaçlarına ulaşamayacağına inanıyoruz.

İlginiz için teşekkür ederim.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI